

Warszawa, 20 czerwca 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F41c 27/2
UG

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23026.

Kl. 72 a, 29/06.

Jerzy Pieńkowski
(Warszawa, Polska)
i Przemysł Metalowy „Granat” Spółka Akcyjna
(Warszawa, Polska).

Rakietnica.

Zgłoszono 11 czerwca 1934 r.
Udzielono 28 marca 1936 r.

Znane rakietnice w kształcie pistoletu umożliwiają wyrzucanie rakiet na pewną wysokość. Wysokość ta jednak jest zbyt mała, to też starano się tę wysokość wszelkimi sposobami zwiększyć.

Osiągnięcie większej wysokości, na którą można wyrzucić raketę, umożliwia zwiększenie ładunku miotającego raketę. Pociąga to jednak za sobą duży bardzo odrzut rakietnicy, uniemożliwiający strzał z ręki.

Przyczyna ta zmusza do poszukiwania innego rodzaju rakietnicy. Jedną z nich jest rakietnica opisana w patencie Nr 21459. Nie zawsze jednak korzystanie z rakietnicy założonej na karabin jest możliwe i dogodne, to też niniejszy wynalazek

dotyczy rakietnicy, która umożliwia wyrzeliwanie rakiet o dużych ładunkach miotających bez użycia karabina. Osiąga się to w ten sposób, że rakietnica jest zaopatrzona w stopę, którą można opierać o ziemię lub o jakąś inną sztywną podstawę. Dzięki temu odrzut w chwili strzału przenosi się całkowicie wzdłuż osi rakietnicy na ziemię lub sztywną podstawę, dzięki temu ręka strzelającego nie odczuwa odrzutu.

Na załączonym rysunku przedstawiono rakietnicę według wynalazku.

Literą *a* oznaczono lufę rakietnicy, literą *b* — uchwyt dla rąk, w który jest wkręcona lufa *a*. Lufa jest połączona z uchwytem zapomocą dowolnego gwintu.

Literą *c* oznaczono stopę rakiety, która opiera się o ziemię lub odpowiednią podstawę, literą *d* — dźwignię do naciągania mechanizmu spustowego, służącą jednocześnie za języczkę spustową, która może być składana jak to uwidoczniła strzałka na fig. 1 rysunku.

Poza tem uchwyt *b* jest opleciony sznu-rem *k* lub naciąga się na niego elastyczną pochwę dla dogodniejszego trzymania go w dłoni.

Lufa rakiety może być gładka lub gwintowana. Rakietnica składa się z dwóch części, górnej i dolnej, które dają się wkładać jedna w drugą przy przenoszeniu rakiety, jak to przedstawiono na fig. 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rakietnica, znamienna tem, że jest zaopatrzona w stopę dowolnego kształtu,

umożliwiającą opieranie rakiety w czasie strzału o ziemię lub o odpowiednią podstawę.

2. Rakietnica według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w znaną dźwignię do naciągania mechanizmu spustowego.

3. Rakietnica według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że składa się z dwóch części, lufy gwintowanej albo gładkiej i ręcznego uchwytu ze stopą, dających się wkładać jedna w drugą przy przenoszeniu lub przechowywaniu rakiety.

4. Rakietnica według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że ręczny uchwyt jest zaopatrzony w elastyczną pochwę, ułatwiającą trzymanie go w dłoni.

Jerzy Pieńkowski.
Przemysł Metalowy „Granat”
Spółka Akcyjna.

